

- διατεταμένος, προτεταμένος, ἐκτεταμένος, ἐξηπλωμένος, ἐφηπλωμένος. παρβλ. προ-
 стѣртыи. καὶ ὡς ἐπιθ. 2) σύν-
 τονος, διαρκής, ἀδιάλειπτος.
- Προχλάδα, βι. θηλ. = προχλα-
 ждѣніе.
- Προχλαждаю, εἰσν. μ. -ждѣ.
 ἀνισν. ἀναψύχω, ἀποψύχω,
 διαψύχω, περιψύχω. Σμεσ.
 -εσ.-μαι.
- Προχλαждѣніе, ἱα. οὐδ. ἀνάψυ-
 ξις, ἀναψυχή.
- Προχόαζ, α. ἀρσ. περίπατος.
 2) διέξοδος, δίοδος, διόδευσις.
 3) -рѣκн. πόρος, τὸ διαβα-
 τὸν μέρος ἐνὸς ποταμοῦ.
 = вродѣ. 4) зѣднїи прохόаζ.
 ὁ πρωκτός, ὁ ἀφεδρών (= λ-
 фεδρώνх).
- Προχοжаѣ, ἀνισν. μετέρχομαι,
 διέρχομαι, διοδεύω, διαβαί-
 νω, διήκω, διηκνέομαι-οῦ-
 μαι, χωρέω-ῶ, διαπεράω-ῶ.
 Σπροχόантх глѣхх. διαδίδο-
 ται λόγος-φήμη, διαφημίζε-
 ται. παρβλ. проносітх 2) πα-
 рапорѣуюμαι (ἐξοδ. 2. 5. ра-
 быни прохочахѣ при рѣцѣ.
 αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο πα-
 ρὰ τὸν ποταμόν).
- Προцвѣтáю, εἰσн (ἀμ. τβ. τ.). ἄορ.
 процвѣтóхх. μ.-тѣ, εἰсн. ἀν-
 θέω-ῶ, ἐξανθέω-ῶ. = цвѣтѣ.
 Πρόчее. σύνδ. ὄρα ἐν τῷ πρό-
 чїи.
- Προчнtáю, εἰсн. ἀναγινώσκω.]
 = чтѣ.
- Προчнtовáю, εἰсн. = τῷ προηγ.
 Πρόчїи, αα, εε. ἐπιθ. λοιπός,
 ἐπίλοιπος. 3) τὸ οὐδ. πρόчее.
 (ἀντὶ συνδ.) τοίνυν, οὖν, λοι-
 πὸν = оῦбо.
- Προшѣніе, ἱα. οὐδ. αἵτησις,
 ἀπαίτησις, ἀξίωμα, ἀξίωσις.
 2) ἐπαίτησις, προσαίτησις.
- Πрошѣ, εἰсн (ἡε). παρτ. про-
 снхх (καὶ-сѣхх). αἰτέω-ῶ,
 καὶ μεс. αἰτέομαι-οῦμαι,
 ἀπαιτέω-ῶ. (ὁ ἀορ. καὶ ὁ
 μέλ. ἄλλοτε αὖξαν. διὰ τῆς
 воє.[ψαλμ. 77.] ὁ ἀορ. πολλάκις
 καὶ ἀναύξηт. καὶ ὁ μελ. πε-
 ριφρας. ὡς ἐνεύγ. Ματθ. 27.
 58. προσн. ἡτήσατο). 2) -ѣ-
 кω ннхх. ἐπαίτέω-ῶ, προσ-
 αιτέω-ῶ (εὐαγ. Μαρκ. 10. 46.).
- Προшáю, εἰсн. μ.-шѣ, εἰтншн.]
 συγχωρῶ, συγγινώσκω.
- Προшѣніе, ἱα. οὐδ. συγγνώμη,
 συγχώρησις.
- Πрошвѣражѣніе, ἱα. οὐδ. проει-